

VBI 3 Wint met 13-7 van DES Lunteren 2 *Zondag 31 januari*

door Coen Donders

Het 3^e team van DV Huissen heeft de wedstrijd in de 9^e ronde van de nationale competitie 1C met 13-7 gewonnen van het op papier sterkere DES Lunteren 2. Aangezien ze ook hoger geklasseerd waren werd een zware, spannende wedstrijd verwacht. Het verliep echter zeer voorspoedig voor de Huissenaren.

Hier volgt een korte samenvatting van alle partijen in volgorde van beëindiging.

Henk Kemperman

Henk, met wit, was zoals gebruikelijk als eerste uit.

Henk's tegenstander nam op de 11^e zet met 19-24 een hestelling in.

Even later ruilde zwart naar 27, waar een ruil naar 26 meer in het plan van een hestelling had gepast.

Toen wit achterliep met 34-30 achtte zwart het handhaven van de hestelling kennelijk niet verantwoord en sloot met 13-19.

Wit liet toen op zijn beurt de kans voorbijgaan om met 30-25 de zwarte lange vleugel op te sluiten.

Wit nam een voorpost op 24, die echter na een paar zetten werd afgeruild. Hierna leek zwart met bezetting van de velden 27 en 28 de aanvallende positie in te nemen.

De aansluiting was echter ver weg zodat wit de kans kreeg om met een 2-om-2 de aanval te neutraliseren.

De partij kabbelde rustig verder naar remise.

In de slotstand stuurt wit zo snel mogelijk op een dubbeloffer aan waardoor de zwarte dam de hoofdlijn moet verlaten en wit ook naar dam gaat. Dit is niet te verhinderen dus de remise was terecht.

Leen de Rooij

Leen, met wit, had er duidelijk zin in en speelde een alles-of-niets partij.

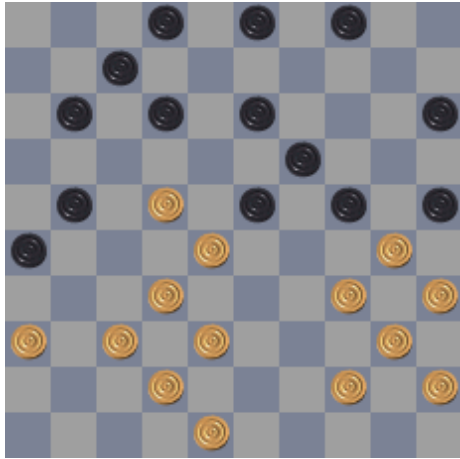
Op de 12^e zet reeds nam zijn tegenstander hem in een KVO, waar een dubbelruil met 28-23 niets aan veranderde.

Wits speelvrijheid werd ernstig beperkt, hij wist echter zwart te dwingen het centrum (23) te bezetten waardoor de complicaties en daarmee de kans op combinaties groter werd.

Toen wit even later ook nog veld 22 bezette werd het een kwestie van buigen of barsten.

Zwart had in de positie na 27. 50-44 (zie diagram) Leen het leven zeer zuur kunnen maken met 4-9! De ontsnapping met 34-29 werkt dan niet vanwege 24x33, 38x18, 25x34, 40x29, 12x34 Z+1.

Zwart liet zijn tegenstander echter ontsnappen met 11-16.

Even later nam Leen een 3-om-3 ruil waarna er een positie ontstond met een zwarte schijf op 39.

Zwart moest alle zeilen bijzetten om schijfverlies te voorkomen, maar werd daardoor slachtoffer van een leuke doorbraakcombinatie die de partij op slag besliste.

Gerard Boogaars

Gerard, met zwart, speelde weer eens een klassieke opening.

Een schoonheidsfoutje was de achtergebleven schijf op veld 5 die hem wat hoofdbreken bezorgde. Hij wist het probleem op zijn lange vleugel met een 2-om-2 ruil redelijk op te lossen en deed vervolgens (terecht denk ik) moeite om klassieke banen te vermijden (32.23-29 etc).

In het 7-om-7 standje had wit iets terreinvoordeel maar veel leek er niet aan de hand. Gerard bezette waarschijnlijk te snel weer veld 23, welk een dankbaar doelwit voor zijn tegenstander werd. Hij wist dit punt te omsingelen en door meerdere dreigingen zag Gerard zich gedwongen een schijf te offeren.

Redding was helaas niet meer mogelijk.

Pepijn vd Brink

Pepijn, met wit, het jonge talent van het team speelde weer eens erg snel.

Zijn aanvallende stijl kwam in de opening al naar voren (8.35-30).

Zijn tegenstander H. Timmer speelde principieel tegen door met een ruil naar 27 zich op een omsingeling in te stellen. Deze schijf werd echter door Pepijn subiet afgeruild. Timmer voelde zich blijkbaar erg aangetrokken tot 27, want even later ging hij er met een dubbele ruil weer naartoe.

Van een echte aanval was absoluut geen sprake, maar hoe hier mee om te gaan?

Pepijn deed dit in de partij uitstekend door gedicteerd het centrum te bezetten.

Zijn tegenstander leek op de 34^e zet met 13-19x19 wederom voor omsingeling te willen kiezen. Hoe kansrijk dat was geweest is moeilijk uit te maken, in ieder geval zag Henk er al op de volgende zet geen heil meer in en ruilde naar de rand.

Hiermee kwam het initiatief definitief bij Pepijn terecht.

Zijn sterke voorpost op 23 was niet te bedreigen en toen hij er omstreeks de 50^e zet nog een tweelingbroer op 24 bij had stond Pepijn oppermachtig.

Met een plakker besliste hij uiteindelijk de partij, een zeer verdiende winst.

Jacob Reiffers

Jacob, met zwart, trof in A. Bos een tegenstander die kwaad in de zin had getuige zijn openingszet 1.35-30. Jacob ging de uitdaging aan en plaatste even later met 23-28x28 een contra-attack. Schijf 28 werd echter vrij snel verwijderd en wit ruilde naar een voorpost op 24. Jacob speelde dit principieel tegen met 14-20 en probeerde te profiteren van wits volle korte vleugel.

Zijn tegenstander nam even later een curieuze afwikkeling ingeleid met 24-19 die het spelbeeld drastisch veranderde en waardoor de spanning voorlopig verdwenen was. In de volgende fase bouwde Jacob het wat vreemd op en ruilde opeens zeer gevaarlijk naar 29. De combinatieve weerlegging van direct achterlopen ontging zijn tegenstander gelukkig, en zo kwam Jacob in een 5-om-5 terecht met vrije doorloop naar dam. Helaas wist hij deze stand niet te verzilveren.

Misschien had damhalen op 47 (zwart wint dan uiteindelijk altijd een schijf) en daarna zo snel mogelijk met 26 naar 2^e dam gaan wel tot het gewenste doel geleid? In de 4 tegen 3 stand na damafname heb ik geen winst kunnen ontdekken. Hoe dan ook een goed resultaat van Jacob.

Theo Willemsen

Theo, met wit, speelde een rustige partij waarin zwart wat terreinvoordeel had, maar wit de mooiere positie.

Er leek weinig aan de hand tot zwart het ontijdige 32. 18-22? Speelde.

Wit kreeg hierdoor de kans om in het centrum het heft in handen te nemen. Bovendien zat er al zeer snel een 1-om-2 dreiging aan te komen.

Zwart onderkende die te laat en zo kwam Theo simpel 1 schijf voor.

Zwart leek wel wat positionele compensatie te hebben en had het zijn tegenstander denk ik zeker nog lastiger kunnen maken. Dit lukte hem echter niet en Theo won uiteindelijk gemakkelijk en verdiend.

Albert Pathuis

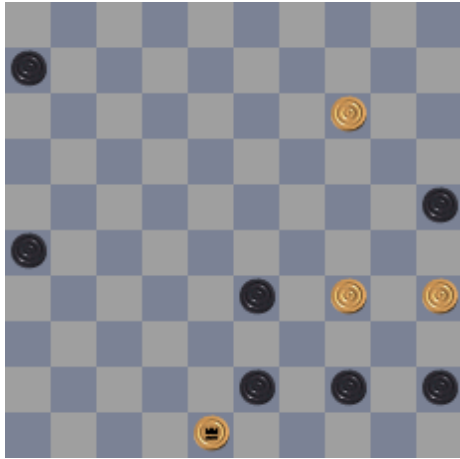
Albert, met zwart, trof in J v Hierden een taaie tegenstander.

In de openingsfase gebeurde er weinig, tot Albert met een ruil naar het kerkhofveld 29 wat leven in de brouwerij bracht. Wit had echter geen zin om te proberen deze gewaagde uitval af te straffen en de ruilde de indringer vrijwel per ommegaande van het bord.

Er ontstond later een klassieke positie waarin zwart dankzij een betere schijvenverdeling de beste kansen leek te hebben. Zwart komt ook omstreeks de 50^e zet door middel van een simpele achterloop maar liefst 3 schijven voor.

Die grote materiële voorsprong was in de praktijk echter niet voldoende voor de winst.

In de volgende stelling (zie diagram)

Speelde Albert foutief 7-12 (?) hetgeen zijn tegenstander in staat stelde om remise te forceren.

Waarom niet met 8-13 gewoon weglopen?

Op 17-12 volgt gewoon 45-50, 12x1, 50-45, 1x23, 45x7 en waarom zou dit niet winnen?

Na 3-12 volgt 7-11, 12x23 (na 16x7 komt natuurlijk 45-50 Z+) 11x22 en ook al kan wit nu met de tussenloop 23-18 een schijf terugwinnen, zwart heeft er nog altijd 5 en behoud dus winstkansen.

Coen Donders

Coen ,met zwart, trof in Matthias de Kruijf een sterke jeugdspeler.

De openingsfase verliep vergelijkbaar met die van Jacob met wederom een contra-attack van zwart. Coen trad liever zelf actief op dan zijn sterke tegenstander in de aanval te laten komen. In dit geval werd 28 echter niet verwijderd waardoor er een moeilijke partij volgde die Coen ook weer veel tijd kostte.

Zwart kreeg terreinvoordeel, maar wit had meer tactische kansen. Zwart moest erg oppassen voor combinaties. Dit zorgde er voor dat Coen omstreeks de 30^e zet nog maar een dikke 5 minuten had tot de tijdcontrole.

Soms kan tijdnood echter ook goed uitpakken. Zoals tegenstander de Kruijf na afloop van de partij zelf toegaf speelde hij enigszins op de tijdnood van zijn tegenstander. Hierdoor werd hij op de 35^e zet zelf slachtoffer van een op zich simpele wending die hem een schijf kostte.

Coen wist vervolgens de schijfwinst te behouden tot na de tijdcontrole.

Toen had hij weer tijd om te kijken om er soms nog winst mogelijk was.

Dit kostte hem wederom veel tijd (maar wat geeft dat, als je de tijd hebt neem die dan ook) en gelukkig wist hij een winstplan te vinden.

Hiermee was de tussenstand 11-5 geworden en de winst al binnen.

Remco Vredenberg

Remco, met zwart, trof een tegenstander die duidelijk uit was op klassiek spel.

Remco accepteerde dit echter niet zomaar en nam de witte schijf op 27 op de korrel.

Hij had de mogelijkheid om met een ruil naar 36 het spelbeeld te wijzigen, maar koos voor centrumspel.

De partij verliep geheel gelijkwaardig tot Remco na een ontijdige zet van wit het centrum in handen kreeg. Misschien was op de 48^e zet direct 21-27 kansrijker

geweest? Zwart heeft dan de tijd om 16 naar 26 over te hevelen omdat na 37-31, 16-21, 31-26 (?) uiteraard verhinderd is.

Op de 50^e zet zag Remco zich door temponood gedwongen schijfverlies toe te staan (50...21-27, 51. 31-26 had niks aan die situatie veranderd).

Remco raakte verzeild in een lastig eindspel dat hij goed behandelde tot de 64^e zet (21-27, waar naar mijn idee 21-26 veel veiliger was geweest).

In de stand na 66 zetten is remise overeengekomen.

Van de kant van de witspeler wat vroeg, maar winst is inderdaad niet direct te zien.

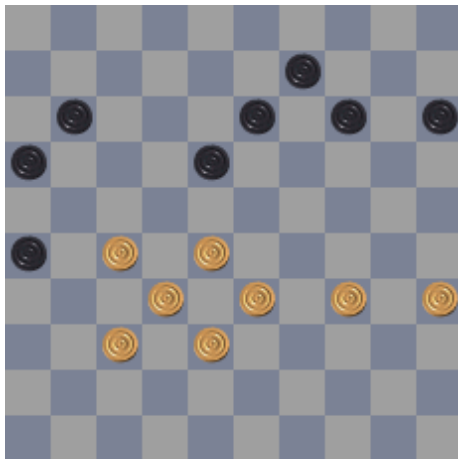
Hoe dan ook, gezien de hele partij een verdiend punt van Remco.

Jan Linssen

Jan, met wit, wist traditiegetrouw door sterk positieospel en een tegenstander die veel terugruilde weer in het voordeel te komen.

Jan had op de 49^e zet wellicht de Ghestem aanval met 28-22 kunnen overwegen, hoewel de uitkomst na 6-11 en nu ofwel 27-21, 26x28, 32x12, ofwel gewoon 33-28 natuurlijk onzeker is.

Exact 1 zet later, dus op de 50^e zet zijn we aanbeland in de volgende stelling:

Jan speelde hier 34-29, waar 33-29 waarschijnlijk nog sterker was geweest.

Zwart heeft dan maar 2 zetten: 14-20 en 15-20.

Op 15-20 wint wit met 35-30, 20-25 (de enige) 28-23 simpel een schijf en op 14-20 kan wit zelfs kiezen tussen 34-30, 9-14, 30-25 en 35-30, 20-25, 30-24, 9-14, 28-23 met schijfwinst.

In de 5-om-5 stand die later ontstaat heeft Jan nog steeds veel voordeel.

Hij wist dit echter niet in winst om te zetten, maar dat was ook verre van eenvoudig.

Een computer zal de winstgang er waarschijnlijk wel uithalen, maar Jan is een speler van vlees en bloed en hem is dus niks kwalijk te nemen.

In de slotstand had hij misschien nog even kunnen doorspelen. Je weet maar nooit of zwart toch niet 26-31 (?) had gespeeld.

Conclusie: Gezien het spel op de bord en enkele gemiste kansen over en weer was een overwinning voor ons team zeker verdiend.